

Troška jazzu

Lokálka

D **G**
*: Zazpívej, Véno, everybody, Véno,

D **A7** **D**
tvůj hlas, ten vrátí éru jazzovou!

D **A7**
1. Jako dítě pětileté prožíval jsem bezstarostné časy,
D
měl jsem vizáž andělíčka a na lebce kučeravé vlasy,

D7 **G**
léta ale přibývala a z mé krásy dačo zmizelo,

D **A7** **D**
dnes po celé délce hlavy už si můžu ťukat na čelo.

2. Kdepak jsou ty krásné časy, kdy mně v partě říkali "Máňa",
odvál je stříbrný vítr, jak to kdysi sepsal Šrámek Fráňa,
život se mnou míchal karty a já s ním hrál "hop anebo trop",
"hop" většinou nevyšlo, a zvláště jednou na betoně flop.

D **G**
R: A proto naber dech, Véno, usměj se, Véno,

D **A7**
lebku přestaň máčet vodou březovou,

D **G**
zazpívej, Véno, everybody, Véno,

D **A7** **D**
tvůj hlas, ten vrátí éru jazzovou!

Rec: Jo, jazz - to je moje krédo! Všimněte si, prosím, mé
doprovodné jazzové kapely - teď právě bravurně mění D-dur
za A7, a ty synkopy jim může závidět i sám Charlie Valdauf
!

3. Jednou budu populární, a to moji samolibost těší,
snad mě jenom trochu mrzí, že nebudu první Věna s pleší,
porostu na poli slávy, všichni budou takhle maličký,
pak Lokálka může místo muziky hrát v parku kuličky.

D
R: + zazpívej, Véno ... Jazz!